

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-06-30)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1863-06-30)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 185. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010185.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 30. Juni 1863.

I Lygten.

De har kaldt mig Deres Præst. For at De nu ikke i Verdens Tummel skal glemme, saavel Præsten som Præstens Lære, saa giver jeg Dem denne lille Følgesvend med paa Reisen; forstød den ikke!

Vilde De kalde mig en byrdefuld Præst, ifald jeg bad Dem om, hver Aften, forinden De lagde Dem til Ro, at læse det lille Bibelsprog, som staaer ved Dagens Datum? Jeg selv eier en lignende lille Bog, som vi vil kalde vor hemmelige blaa Bog, jeg vil da ligeledes hver Aften, forinden jeg lægger mig, læse Dagens lille Epistel; jeg veed da, hvilke Ord der ere de sidste, der bliver sagt til Dem, og De veed, med hvilke Ord jeg gaaer til Ro. De vil snart erfare, at denne Methode ikke er saa gal, og at disse korte Tiltaler ofte vække lange Aftenbetragtninger. De vil maaskee indvende, at naar man skal sove, skal man ikke gjøre sig vaagen ved slige lange Natte-Betragtninger? Dog kan jeg forsikkre Dem, at det er en meget sund Maade at ende sin Dag paa. Prøv det!

Jeg er i Dag ganske veemodig over, at De skal bort; to Maaneder er en lang Tid, hvad kan ikke alt skee! Jeg føler mig saa underlig forladt, naar De er borte. Jeg har ret tænkt paa i Dag, at jeg har nogen Uret mod mine andre Venner ligeoverfor Dem; jeg maa slutte mig noget mere til disse, hvis jeg ikke lidt efter lidt virkelig skal blive forladt, s. 186saasnart De drager bort, dog jeg har engang sagt: at Intet binder sammen som Fortroligheden, og til hvem har jeg Fortrolighed som til Dem? Til Ingen. Ogsaa maa jeg ret inderligt takke Dem for den Fortrolighed, De viser mig; i Et og Andet kunde jeg vel ønske denne noget større, dog jeg bør ikke være unøisom. Hav fremdeles Tillid til mig og vær vis paa, at De, naar De taler til mig, taler til eet Menneske og ikke til Flere.

Gid De nu maa have det rigtigt godt paa Reisen baade paa Legeme og Sjæl! Mine Tanker og mine gode Bønner skal følge Dem, og er Deres Tanker trætte af at bevæge sig i det urolige politiske Livs Interesser, trætte af at betragte den storartede Natur, med sine Stenmasser, Fosser, Graner, da lad dem stundom dvæle ved det røde Huus ved Stranden, hvor en trofast Veninde venter Deres Tilbagekomst med Glæde. Farvel! Glem ikke den lille hemmelige blaa Bog!